

Rychlé šuny

AKOLA SE DÁL TOČÍ



PROUTKŇNÍK
RPAŁ



27

AKCE BUDOUCÍ

Termín	Název	Místo	Poznámka
27.7.-10.8. 2019	LT Záhada hlavolamu	Zátoka pláňat	Tu jsme 😊
31.8.-1.9. 2019	Bourání tábora	Zátoka pláňat	
4.9.2019	První schůzka	Norská 16	
20.-22.9.2019	Sraz oddílů	Lišky	Takešihův hrad
25.9.2019	Schůzka pro rodiče	Norská 16	
25.9.2019	Borcovka: Fot' jako profík!	Norská 16	Op nám to vše ukáže!
25.10.-30.10.2019	Podzimní prázdniny	Mrákotín	Co bude?

➔ Každou středu pořádáme schůzky, kde smysluplně trávíme odpoledne. Pobavíme se při hrách a něco se naučíme z dovedností pro život (zdravověda, vázání uzlů, jak si zabalit na výpravu apod.).

Každou **středu** od **16:30 do 18:30** na adrese **Norská 16, Praha 10**

- ➔ Jednou až dvakrát do měsíce jezdíme na vícedenní výpravy
- ➔ Občasně pořádáme vzdělávací akce, další bude v lednu 2020 kurz Zapalovač
- ➔ Pořádáme jednodenní akce s různou tematikou
- ➔ Na programu máme akce pro veřejnost, rodiče, přátele
- ➔ Párkrát do roka máme netradiční schůzky
- ➔ V únoru jezdíme lyžovat a bobovat
- ➔ V srpnu jezdíme na letní tábor

ÚVODNÍČEK

Drazí Poutníci,

Báťa mne poprosila, abych něco napsal jakožto jeden ze dvou hlavasů. Je to půl roku v této roli a věřte, že je fuška držet to, co se děje a rád přiznávám, že spolu s Blátou je to stále taková dvojička a s Vlčicí trojička pracantů. Vzhledem k tomu, že jsem od přírody spíš analytik, než chaotik, pokusím se vypsát, co se tak nějak stalo.

Připadá mi to jen jako mžik oka, co jsem psal úvodníček k táborovému Škrpálu v roce 2018. Čas uletěl jako voda? Blbost. Voda nelétá.

To, že se mi to všechno zdá velice rychlé, je jen známka toho, že si fakt jedeme. To potvrzuje i Vačice ve svém textu (dočtete se na straně 43). Tento rok jsme hráli celoroční hru Rychlé šípy a tedy byla to jedna z nejnáročnějších celoročních her. Zvládli jsme ji! Bylo nesmírně zajímavé odhalovat historická fakta, načíst knihy, toulat se ve Stínadlech, prohlížet si komiksy, zařazovat další akce do celoročního plánu (když jsme se potkali se skutečnými Vonty). Mnohé jsme se dozvěděli, mnohé jsme prožili. Podívejte se ostatně na webové stránky, kde je vše popsáné (oddilpoutnici.cz/celorocni-hra-rychle-sipy).

Mimo běžné akce jsme letos uspořádali Zapalovač, kde jsme školili 25 nadšených mladých lidí, kteří chtějí působit na pedagogickém poli. Wow! Tak nás to nadchlo, že kurz budeme opakovat v lednu 2020. Taky jsme se opět otevřeli veřejnosti a uspořádali pár Borcovek (sázení kytiček, šití knih).

Nastartovali jsme pravidelná setkávání oddílu, našich kamarádů, rodičů, jiných oddíláků, dětí. A má to úspěch! Od září zase pokračujeme.

Přijali jsme mezi sebe další vedoucí a zapojujeme je. Stejně tak se věnujeme Rádcům a dalším dětem, co chtějí pomáhat.

Je toho asi tak miliarda navíc. Od sepsání knihy historie oddílů a Zátoky pláňat po vzniklá videa z akcí, přes úpravy kluboven, soustavné vedení schůzek, věnování se Neobyčejné klubovně, vzniku nového webu, komunikace s rodiči, příprav tábora... Fakt to neviditelné je obrovská nálož práce (a radosti v jednom).

Tuhle možnost napsat úvod bych rád využil. Všem, co se na téhle mašinérii podílí, bych rád za všechny Poutníky napsal velké **DĚKUJEME**.

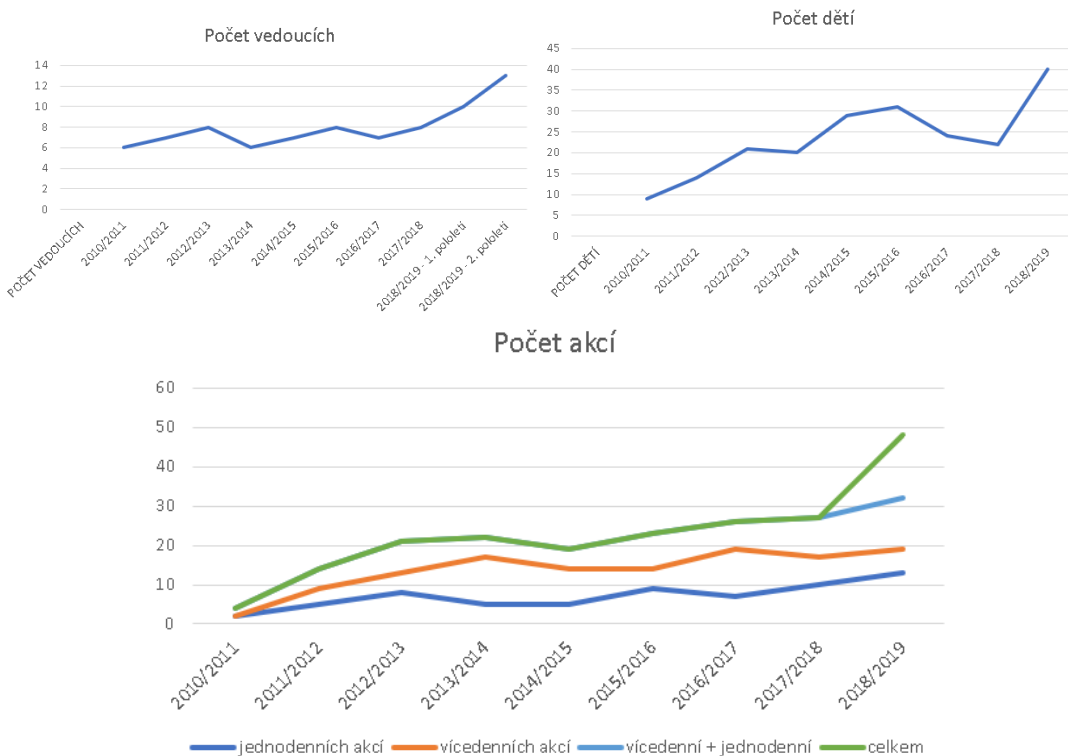
Je už klišé vyspat „bez vás by to nešlo“. Jenže ono to tak je. Tečka. To, co vzniká, se netvoří samo. Je to v lidech, je to od lidí, k lidem a okolí.

Udělal jsem takovou statistiku (a ta není navíc schopna ukázat, že ta činnost je stále kvalitnější, že ty věci neděláme jen pro zábavu, ale pro smysl), kde se ukazuje, jak si to dáváme. Ponechám ji bez komentáře (krom toho, že na vícedenních akcích lze děti pedagogicky ovlivňovat mnohem více) a přeji krásné prázdniny, a hlavně si užijte tenhle tábor, jak se patří. Rodiče někde u frapéčka o víkendu na chatě a vy, děti a vedoucí, tady v Zátoce pláňat. Na návštěvním dnu zdar.

PS: Když se chce, tak to jde. Ale bez práce ty koláče bývají málokdy.

Opičák

Statistiky ke dni 19. 7. 2019



KRONIKA STRUČNĚ

Rok s rokem se sešel a tady je rekapitulace předchozího školního roku!

Sraz oddílů

Pořádali jsme Sraz oddílů 2018. Nosné téma bylo Kytice od Karla Jaromíra Erbena. Celkově se na srazu v Zátoce Pláňat sešlo 150 lidí z 8 oddílů, a to z Poutníků, Krhútů, Sportíků, Tuláků - Malešic, Ginkga, Koníků, Stopy a Mopíků.

Promítání fotek

V Neobyčejné klubovně jsme dnes ukázali výběr toho nejzajímavějšího, co jsme během minulého školního roku a prázdnin zažili. A nebylo toho málo!

72 hodin: Kouzelná školka Marie Montessori

V rámci projektu 72 hodin jsme pomohli Kouzelné škole v ulici Kodaňská. Jednak jsme se dozvěděli, jak se učí děti ve škole dle metodik Marie Montessori a druhak jsme pomohli s věcmi, které v běžném provozu škola nestíhá.

Podzimní bazárek v Neobyčejné klubovně

Ve čtvrtek 18.října proběhl v Neobyčejné klubovně charitativní bazárek. Na akci bylo k ochutnání spousta dobrého jídla z farmářských trhů, jablečné mošty a kopřivové šťávy. Dětský eko-koutek se těšil velkému úspěchu. Výtěžek z prodeje a darovaného oblečení činí 1840 Kč! Večer nám vyhrávaly kapely Nonsense a Etapa.

Stínadla se bouří

Podzimkami jsme nastartovali novou celoroční hru Rychlé šípy. Byli jsme se podívat ve Stínadlech, kde jsme poprvé viděli Široka, který nám utekl s ježkem v kleci. Netrvalo dlouho a ze Stínadel nás vyhnali Vontové. Na podzimkách jsme běželi orientační běh, zachraňovali naši vlajku, pomáhali Bratrstvu kočičích pracek uhasit jejich klubovnu a mnoho dalšího. S dětmi jsme si připomněli 100 let republiky a 80 let Rychlých šípů.

Celostátní vzájemná výměna zkušeností

Letos proběhlo CVVZ v Hlinsku. Opičák, Bebina, Bára a Ád'a se jeli na tuto akci vzdělávat. Všichni se naučili něco nového, získali nové nápady a sdíleli své zkušenosti.

Listopadovka

Na této výpravě jsme dostali dopis od pošťáka, ve kterém stálo, abychom vyšli na nejbližší kopec. Vystoupali jsme na Říp, kde jsme potkali starého Vonta. Řekl nám, že bychom se měli chovat hezky a předal nám krabičku s papíry a tužkami. Každý z nás si napsal dopis svému budoucímu já za rok.

Vánočka

Vánočka byla jako každý rok v krásné atmosféře. Tentokrát jsme ji slavili jako klasické české Vánoce. Lili jsme olovo, posílali svíčky, krájeli jablko, házeli botou, dávali jídlo zvířátkům a zdobili dva stromečky. Z příběhu jsme bojovali v různých disciplínách o zlaté prasátko a poprvé se stalo, že nevyhráli Rychlé šípy, ale my Poutníci.

Lyžo- bobo

Tuto akci jsme měli spojenou s oddílem Tuláci Karlín. Byli jsme na chatě Pencovka. V sobotu ráno k nám přišli Rychlé šípy a Bratrstvo kočičí pracky. Dohadovali se o tom, kdo je lepší a rozhodli se, že se proti sobě postaví v bitvě o vlajky. Dopoledne a odpoledne jsme lyžovali, snowboardovali a bobovali. V podvečer byla bitva, kterou jsme si i my poté zahráli. Večer poprvé proběhl rituál předávání hlavního vedoucího.

Únorovka

Vydali jsme se do Měsíčního údolí. Našli jsme dopis s pozváním na slavnostní předání vlajky na počest vzniku nového klubu. Měli vlajku Rychlých šípů a my ji chtěli zpět. Od Bratrstva jsme získali materiál, který ukradli, vlajku získali tím, že jsme jim vytvořili jinou a v neděli odjeli domů.

Březnovka

Po zmizení Červenáčka, jsme postupně nacházeli indicie. Které jsme získávali po splnění náročných úkolů. Moc jsme chtěli pomoc RŠ, najít jejich a vlastně i našeho kamaráda. Když jsme zjistili, že z indicií je to správné slovo PŘÁTELSTVÍ. Získali jsme Červenáčka zpět.

Rychlonožkovy sny

Pracovně herní výprava se konala do Zátoky pláňat během velikonočních prázdnin. Prožívali jsme dle komiksů a vlastně i trochu jinak netradičně sny Rychlonožky. Letěli jsme s ním do vesmíru pomocí balónků a kosmických lodí, poznali jsme ho jako vynálezce, zachraňovali Vinnetoua. Kromě her jsme ale také vyráběli mycák, lavičku a schůdky u mola a opravovali rozcestník. Učili jsme se s pilou a sekerou, vařit na ohni a lézt na stromy.

Libušínská bitva naposledy

Letošní 28. ročník „Bitvy Libušín“ byl opět skvělý a jako vždy jiný. A to jak složením naší skupinky i vzpomínáním na první návštěvu Libušínské bitvy v roce 2011 (konkrétně 23. 4.), která se také stala oficiálním počátkem našeho oddílu.

Kmenové koloběžky

Kmenová výprava, která probíhala na Berounsku a na dvou kolech. Pár členů kmene se vydalo za dobrodružstvím na několik dní, kde projeli lán krásné přírody, pochutnali si společně na pizze v restauraci, vylezli na rozhlednu a opekli si buřty.

Borcovka: Knihař

Uspořádali jsme Borcovku s lektorem Vítězslavem Čermákem - Atanou. Účastníci získali základní povědomí o vazbách knih a možnostech, jak vyzdobit obálku. Nakonec si všichni odnesli domů hotovou knihu.

24 hodin na koloběžce

Letošní závod 24 hodin na koloběžkách se poprvé konal mimo Stromovku. Trasa byla naplánována z Humpolce přes dálnici D1 až k zatáčce do Vídně,

dále pak přes Pelhřimov kolem vyhlášeného krematoria a po mostě přes Želivku zpět do Humpolce - to vše v Divoké Šárce, uprostřed vysokých stromů a hmyzu. Prostředí bylo trochu jiné - více přírodní (to jsme si ověřili hlavně v souvislosti s nekonečnou, kilometr trvající cestou ke kadibudce), méně obsazené závodníky a čumily (povzbuzovači).

Cyklo-pěší

Na výpravu jsme se vydali nedaleko Kutné hory. Zahráli jsme si vědomostní soutěž, kde moderátorem byli kluci z klubu, podívali jsme se po památkách Kutné hory, dozvěděli se, jak se opravuje kolo a zajezdili si na bobové dráze. Po výpravě jsme vyrazili na souboj s Vonty, který jsme 1:2 prohráli a museli napsat potupný nápis do oken naší klubovny.

Poutnický Top gear 2019

V tomto roce jsme opět tradičně absolvovali závod Poutnický Top Gear, jednalo se již o 7. ročník tohoto závodu. Počasí nám poměrně přálo, a proto nic nebránilo předvedení heroických výkonů na letošních závodních strojích. Celý Top Gear jsme zakončili vynikajícím cheeseburgerem z mekáče, který si podle pravidel všichni závodníci dovezli až z Prahy z Hostivaře.

Borcovka: Rozkvetlé Vršovice

Vysázeli jsme v okolí klubovny záhonky s květinami. Za 3 týdny je někdo zničil... :/

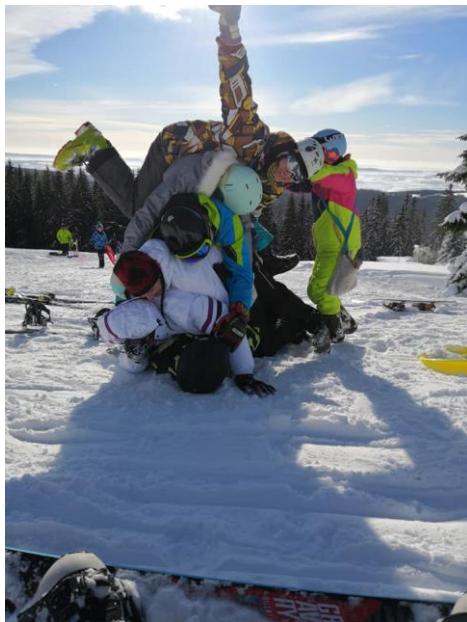
Putovní výprava

Závěrečnou výpravu v tomto školním roce jsme prožili v kempu Nebe u Branžeže. Hledali jsme Kost a kost pro Bublinu. Nakonec jsme ji našli a mohli se radovat. Počasí bylo proměnlivé, když nepršelo pařilo sluníčko a když nepražilo slunce, tak pršelo. Zvládli jsme se vykoupat a i promoknout.

Stavění tábora

Během jediné noci jsme dokázali postavit tábor spolu s Tuláky z Malešic a z Karlína. Na léto je vše připraveno, tak už si jen držme palce, aby byla na místě voda, protože v těchhle vedrech vysychá snad všechno.

FOTOKOUTEK



TRAMPOTY PANA STAROSTY

Mojí milí občanci, po dlouhé době odmlčení se k vám pokusím promluvit, alespoň prostřednictvím tohoto krásného časopisu. Doufám, že má tolik čtenářů, jak mi tvrdil Klouzkoslav. No nic pojďme k věci ať to není jak na nástupu.

Je mi velkou ctí vám sdělit, že i přes velké sucho bude letošní houbařská sezóna opět výjimečná. Nejdříve bych se s vámi rád podělil o zážitky a dobrodružství, které mě potkaly po ukončení sezóny loňské. Při svých cestách jsem dlouho přemýšlel, jak obohatit Holubinkovský les o něco výjimečného. Pak mé oči spatřili tento poklad. Podívejte se na tuto krásnou hoooooooouuuuubu:



Má sice svoje jméno (*Penízovka sametonohá*), ale do našeho atlasu ji musíme přenést pod mnohem trefnějším jménem. Mrazivec pravojedlý (po mně a Červomilce, jak jste jistě uhádli). No už se těším až ji letos vysadím do našeho lesa. Jsem zvědavý jestlipak i do této houby pronikne Josefovský červ, no uvidíme.

Avšak i od houbaření si člověk musí odpočinout. Vyzkoušel jsem celou řadu vynálezů, které sice nejsou moje (jaká škoda), ale do holubinek se náramně hodí. Představte si brázdění zátoky na tomto:



Na fotce nejsem sice já, protože pořád piluji styl, aby odpovídal reprezentaci našeho městečka, avšak posuďte sami, není to inovativní!

Posledním zážitkem z mých trampot po světě je tento vynález, který umí uhánět až 100 km rychlostí, říkají

mu „skútr“. Moje vozítko je sice z kopce velmi rychlé, až nezastavitelné, ale tento oř umí takto uhánět i do kopce. Při jeho testování jsme si taky připomněli blížící se výročí s Červomilkou a jeli jsme společně spanilou jízdou jako novomanželé. Bylo nám moc dobře.



Moji milí občanci, jak vidíte ani těsně před začátkem houbařské sezóny se váš starosta nenudí a hledá další vylepšení, se kterými by vás seznámil. Doufám, že i vy máte příjemný začátek léta. Kdo ví, možná se brzy shledáme při u příležitosti zahájení další sezóny možná mi ji pomůže odstartovat Mirek, kdo ví....

(Mechomír Pravojedlý - za sv. Pravák, starosta obce Holubinky)

REKOMANDO OSADNÍKŮM A TRAPERŮM

Zdař Bůh, starousedlíci,

vinšuji Vám alespoň toliko radovánek, co mne potkalo s Pomerančem Vitanou. Málo zasmužilých pohledů, též ni kormutlivost na každý pád. Arcit' jest mi předobře známo, že Stříbrnohorsko místem spočinutí vyhlášeno bylo, neboť šumící lesy a lučiny do větrů vlnící se oázu duče představují.

Holečkové a děvčata, však zejména vy, řancové, z celého svého svařstělého těla, ve kterém arci srdce tluče jako Dunivá Kateřina, prorokují Vám přemálo chlíšťáků, alebrž pouhých několik mlhavých krůpějí pro všeobjímající vláhu.

Mé světlonosné přání nikoli jest pouhým planým výkřikem, anobřž vyšší cíle sledujíc. Ačkoli pevnou víru v to, že quardie vystaveny máte a tedy mácanie ran netřeba, prohnilé, zastřené neduhy stráží u bran nepatají se a klepadlo ustrnulé nechávají. Bez pozvání kráčí do tábora a zubatá vedle nich s noblesou se žene. "Hanibal ante portas!" křičí mudrcové a vzlykot slyšet je z malých vlhkých prozatímních stavení. Slunko zvěte do peřin a lunu nechte svítit na nemocné. Jen tehdy apatyka netřeba. Vězte, že skutečnosti tyto paběrkami nejsou, naopak radami míněnými dobře. Pročež pozornosti náležitě věnujte jim a péči o choré zdárně vykonávejte.

Si tu vales, bene est, ego quoque valeo.



S blahem a uctivým pozdravem

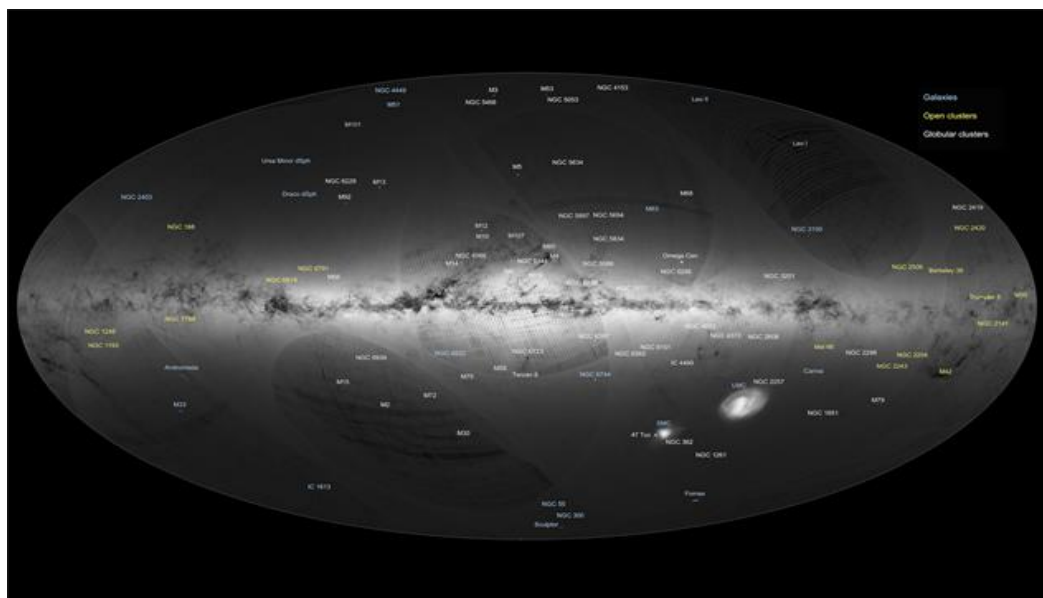
Klouzkoslav Klobouček, v. r.

obecní písmák a kronikář
nejstarší vážený občan

JAK JE TO S VESMÍREM

Týmu vedcov sa podarilo vyhotoviť trojdimenzionálnu mapu 3 000 galaxií, vzdialených od Zeme 13 miliárd svetelných rokov, ktorá potvrdila správnosť Einsteinovej všeobecnej teórie relativity. Už od zarážajúceho objavu z 90. rokov minulého storočia, kedy sa zistilo, že vesmír sa zväčšuje čoraz rýchlejšie, sa vedci márne snažili nájsť odpovede, ktoré by im mohli pomôcť vyriešiť túto záhadu. Uvažovalo sa, že buď rozpínanie vesmíru urýchľuje záhadná tmavá energia, alebo neplatí Einsteinova všeobecná teória relativity, ktorá tvrdí, že gravitácia ohýba priestor a čas.

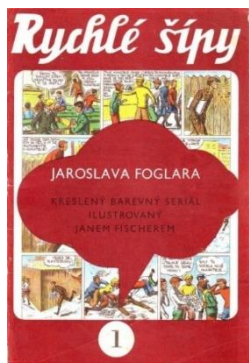
Ich výsledky ukázali, že aj vo veľmi vzdialených končinách vesmíru stále platí všeobecná teória relativity, čo podporuje domnienky, že za rozpínanie vesmíru je zrejme zodpovedná kozmologická konštanta, ktorej existencia bol navrhnutá samotným Einsteinom.



Mléčná dráha ve 3D, Snímky pořídil teleskop Gaia

Zdroj: Ján Klučár, <http://www.equark.sk>

ZPÁTKY DO MINULOSTI



Takhle vypadalo první souborné vytištění komiksu Rychlé šipy v roce 1969. Předtím se Rychlé šipy objevovaly v časopisu Mladý hlasatel - již od 17. prosince 1938!



CHVILKA POEZIE

Škola

U srdce to divně bolí,
po prázdninách je veta,
zase vezmu brašnu svoji,
vklouznu mezi školní vrata.

Místo kola - do lavice,
zase s chutí zasednem,
místo vody - do inkoustu,
pery zase zabřednem.

Staré přísloví nám praví:
„Škola základ života je“,
proto kdo se s chutí učí,
v životě to vyhraje.

(M. Voděra, 14 r., Žižkov, otištěno v čas. Mladý hlasatel, roč. V., č. 2, 13. 8. 1936)

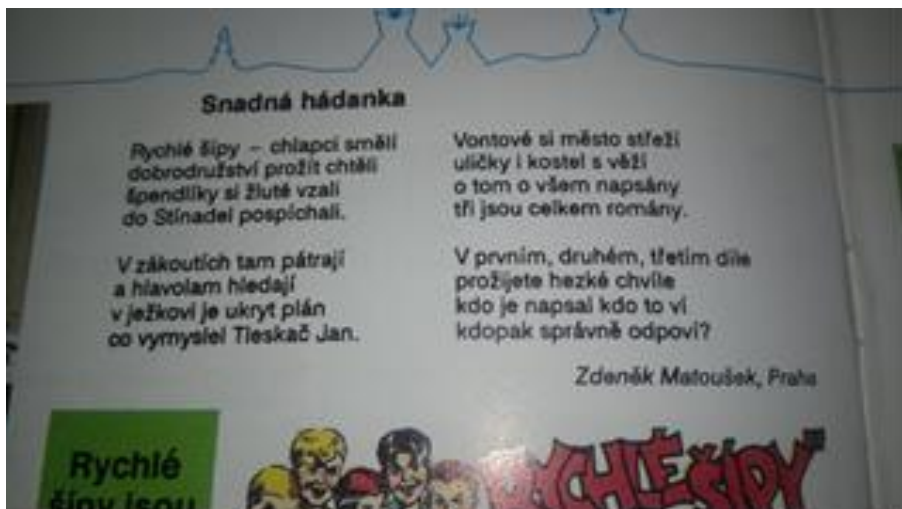
Jaroslav Foglar (Jestřáb)

Pojď se mnou tam, kde nebe je...
Kde je dnes vůbec nějaké nebe?
Jestřáb byl krásnej chlap!
Měl víc než dvojku, hlasatele,
f. č. kluby, ježka, klec & šípy,
modrej život, ginga, gambusíny.
Poznal muka žízně, vyhloubil
tu studnu, ze které jsme mohli pít.
Slyšíš píseň pravdy v korunách
nealternativních borovic?
Pojď se mnou tam, kde jsou
klubovny ještě bez wifiny.
Oblaka, dálavy, větry, vody,
slunce, lesy, oheň & ideály,
které otřesou tvou duší.
Ach, Accipitere, ty výšky!
Kalos kai agathos Kekekekekekeke!

Kolik přátel máš,
tolikrát jsi člověkem,
velké štěstí máš,
neodejdou věkem.
Máš-li dobré kámoše,
nepotřebuješ zbrojnoše,
je to radost prostě,
ať už není pozdě.

(Pajdák)

(Martin Stöhr)



Zdroj: Časopis Bobří stopa

(Pajdák)

ABY SE TI VÝLET ZDAŘIL, pamatuj si pro přítě:
na místě kdes oběd vařil, dobře uhas ohniště!
Saze čisti na kotlíku pískem nebo přesličkou.
Máš-li přespat na seníku, tak tam nechod' se svíčkou.
Maž si záda, dřive než ti kůže slunce připeče!
Kde si sáhneš na stan v dešti, tudy do něj poteče.
Když promočíš u bot špičku, noviny ji vysuší.
To si zapiš v zápisníčku - nebo aspoň za uši!
Autor asi neznámý

(Pajdák)

Epigram - Richard Skolek

prvotní hřích? co vás nemá
opravdové prokletí
je to, že se chtě či nechtě
obtiskneme do dětí

(Pajdák)

HNUTÍ NEVÍM

Má oblíbená stránka na Facebooku pro lidi, kteří se neumí rozhodnout nejen ve volbách vyslala něco pro zamyšlení:

Nejlepší jsou sice odpovědi na otázky, které nebyly položeny, nicméně připravili jsme pro vás 100+ naléhavých otázek Hnutí Nevím, na které naopak nikdo odpovědi nehledá. Za případné bolesti hlavy nepřijímáme zodpovědnost.

- 1/ Je nezákonné jíst maso neandrtálců?
- 2/ Jakou barvu má čas?
- 3/ Co vidí metafora, když se ohlédne?
- 4/ Je možné dělat stále všechno úplně špatně?
- 5/ Hřeje blbost podobně jako teplý kabát nebo čepice?
- 6/ O čem si budou lidé zpívat za 150 let?
- 7/ Co je množné číslo množného čísla?
- 8/ Může být v dnešní době ještě něco neuvěřitelné?
- 9/ Co konkrétně se stalo v úterý před 14 miliardami let?
- 10/ Proč v našem životě není více pěny?
- 11/ Proč si tunel nechá vyplňovat volný prostor od vlaků?
- 12/ Můžeme procházet zdí, když spíme?
- 13/ Jakým nábytkem je vybavena moje mysl?
- 14/ Vědí netopýři, že jsou netopýři?
- 15/ Jak poznám, že se něco začalo horšit k lepšímu?
- 16/ Proč bývají dobré myšlenky dlouho zticha?
- 17/ Co nás může naučit Velký atraktor?
- 18/ Jak a kudy vchází různé názory a jak vypadají?
- 19/ Existují díry, které nejsou obklopeny hmotou? Jak asi vypadají?
- 20/ Proč jsou ručníky považovány za špinavé, když se do nich utíráme po sprše čistí?
- 21/ Pokud si lidé vzájemně čtou myšlenky, koho vlastně myšlenky čtou?
- 22/ Existuje synonymum pro synonymum?
- 23/ Pokud se pokusím udělat chybu a uspěji, co jsem vlastně udělal?
- 24/ Proč Popelce spadla bota, když jí pak tak dobře seděla?
- 25/ Co dělají zrcadla, když se nedíváte?

- 26/ Jaký je váš nejoblíbenější zvuk mytologického zvířete?
27/ Proč se nic ničemu nepodobá?
28/ Může se mě leknout strašidlo?
29/ Kudy prochází červená nit?
30/ Jak se nejlépe ztratit?
31/ Co vidí kočky, když se koukají na prázdnou stěnu?
32/ Proč dávají balóny lidi do koše?
33/ Budou se v roce 9953 lidi škrábat na zadku?
34/ Jak zní hudba pro tanec svatého Víta?
35/ Jak vypadají hnízda papírových vlaštovek?
36/ Pokud je uvnitř země ještě větší země než je ta na povrchu, proč tam už nebydlíme?
37/ Pokud vám spadne mýdlo na podlahu, znamená to, že je podlaha ušpiněná mýdlem?
38/ Pokud očekáváte neočekávané, vytváříme tak z neočekávaného něco očekávaného?
39/ Kdo a proč vytvořil abecedě abecední pořádek?
40/ Pokud nemáte tričko zastrčené do kalhot, znamená to, že máte kalhoty zastrčené do trička?
41/ Kam se schová tma, když rozsvítíme?
42/ Jaká je barva zrcadel?
43/ Můžete být na špatném místě, ve správný čas?
44/ Jak se bude jmenovat první hospoda na Marsu?
45/ Jak by vypadal Nic-osaurus?
46/ Co uděláte, pokud ohrožené druh zvířete jí ohrožený druh rostliny?
47/ Až se bude cestovat časem, kam poletíte?
48/ Jak chutná Mléčná dráha?
49/ Proč nám nevládnou houby?
50/ Jsou slabé a silné stránky číslované?
51/ Pokud je celý svět jedno velké jeviště, kde sedí diváci?
52/ Pokud píšete neviditelným inkoustem, jak poznáte, že vám došla náplň?
53/ Postará se všechno o sebe samo?
54/ Jak vnímá bezdomovec, když dostane domácí vězení?
55/ Proč nedostáváme po narození resetovací tlačítko?
56/ Proč jsou mapy jiné než skutečnost?
57/ Když začal vesmír velkým třeskem, tak čím vesmír skončí?

- 58/ Proč někdo má a někdo nemá čas a jak je to vlastně s vlastnictvím času?
- 59/ Proč se hadi nestydí, když se svlékají?
- 60/ Kde sídlí ztráty a nalézy pro lidi co někde najdou smysl života?
- 61/ Je nejlepší mít husí kůži se zelím a knedlíkem?
- 62/ Jak něco uneděláte?
- 63/ Je lepší být sysel, veverka nebo bobr?
- 64/ Jakou barvu bude mít chameleon, když se podívá do zrcadla?
- 65/ Podle čeho nastavili první hodiny, když nevěděli, kolik je hodin?
- 66/ Jak vypadá skutečnost, pokud si vezme neskutečně krásný kostým ničeho?
- 67/ Může nějaký člověk nezávisle dokázat, že existují lidé?
- 68/ Může 18 letého člověka zabít, když se namaže krémem, který omlazuje o 20 let?
- 69/ Jsou ve výrobnách čaje, přestávky na kávu?
- 70/ Co se stane, když jste v minulém životě zapomněli koupit rohlíky?
- 71/ Může analfabeta potěšit písmenková polévka?
- 72/ Je život jen sen, ve kterém sníme o snu?
- 73/ Proč se je nutné k věštce objednávat?
- 74/ Má smysl malovat bílou pastelkou na bílý papír?
- 75/ Může být neplodnost dědičná?
- 76/ Pokud se plaváním hubne, co udělaly velryby špatně?
- 77/ Jakou rychlostí se kolem šíří tma?
- 78/ Do čeho zabalíte bublinkovou fólii, pokud chcete poslat bublinkovou fólii?
- 79/ Pokud nezávisle testujete vibrátory je hodnocení uspokojivý lepší než hodnocení velmi dobrý?
- 80/ Proč mají nonstop obchody dveře se zámkem?
- 81/ Proč se používá u smrtících injekcí sterilní jehla?
- 82/ Pokud jsou černé skříňky v letadlech vyráběny z nezničitelného materiálu, proč se z něj nevyrábí celá letadla?
- 83/ Je harddisk těžší, když je plný?
- 84/ Proč existují kuřecí, rybí, telecí kapsičky pro kočky, ale myší kapsičky ne?
- 85/ Proč se na čerpacích stanicích prodávají cigarety, když se tam nemůže kouřit?
- 86/ Co cítí motýli v břiše, když se zamilují?

- 87/ Proč mají bary a hospody parkovací místa, když je zakázáno řídit pod vlivem alkoholu?
- 88/ Jak zemřelo Mrtvé moře?
- 89/ Proč ryby smrdí, když se celý život koupou?
- 90/ Co je protiklad protikladu?
- 91/ Pokud je kukuřičný olej z kukuřice, s čeho je dětský olej?
- 92/ Proč jsou krabice na pizzu hranaté?
- 93/ Pokud rozpustíte suchý led, můžete v něm plavat, aniž byste se namočili?
- 94/ Je člověk, který zemře předčasně, déle mrtvý?
- 95/ Co říkají kruhové objezdy křižovatkám, když je vyhodí z práce?
- 96/ Bude internet o něco lehčí, pokud si z něj něco stáhnete?
- 97/ Kam zmizí obraz z hladiny, když skočíte do vody?
- 98/ Pokud se rychle po sobě díváte na hodinky, znamená to, že nevěříte času, že plyne?
- 99/ Můžete získat na zápalné oběti slevu v krematoriu?
- 100/ Jakou barvu dostanou Šmoulové, pokud je uškrtnete?
- 101/ Co si počítají ovce, když chtějí usnout?
- 102/ Kde stojí vepřín pro zrcadlová prasátka?
- 103/ Mohou stát samotáři ve frontě osamoceně?
- 104/ Jak by vypadaly židle, pokud bychom měli kolena vzadu?
- 105/ Jak zní nejvtipnější filozofická otázka?

Zdroj: www.hnuti-nevim.cz

BANÁNOVÁ BÁBOVKA

Nejprve si v míse rozmačkáme banány (např. šťouchadlem na brambory) a zalejeme je šťávou ze 2 citronů (můžeme přidat i trochu strouhané kůry pro vůni). V druhé míse si ušleháme celá vejce s cukrem a olejem do pěny. Směs na banánovou bábovku pak vlijeme a zamícháme moukou s práškem. Pečeme ve vyhřáté troubě, nejdříve 15 minut při 150 °C, pak asi půl hodiny při 130 °C.

SMRKOVÝ SIRUP

Letos jsem si poprvé zkusila udělat vlastní smrkový sirup.

Po třech týdnech, jsem ho přecedila do sklenice a uložila do lednice.

Sirup je možné využít při: rýmě a kašli, příznaky nachlazení, revma a bolesti svalů, posílení imunitu. Neopomenutelný je i vysoký obsah vitamínu C.



Recept na smrkový sirup

Na jaře si ohlídej, přírůstek nových smrkových větvíček.

Příprav si nejlépe 1L sklenici od okurek.

Natrhaj nové smrkové větvíčky a vrstvi do sklenice asi 2 cm.

Poté zasypej cukrem, tak 3 cm vrstvu.

Dále pokračuj stejně, dokud nebude sklenice plná.

Poslední vrstva bude kopeček cukru.

Přes sklenici dej celofán a gumičkou upevni.

Dej za okno, kde svítí hodně sluníčko.

Nech tři týdny odpočívat, poté přes sítko přelij do sklenice a ulož do ledničky.



Dobrou chuť!

(Pytlák)

TAJEMSTVÍ TRAPERKY

V sobotu 13.4. jsme se já (Bebina), Bláťa a Brňák vydali reprezentovat na soutěži ve vaření na otevřeném ohni aneb tajemství Traperovy pánve. Jméno našeho týmu bylo Ondatří kus aneb BBBčka v akci. Všechno začalo slavnostním nástupem, kdy nám byla vysvětlena pravidla a byli jsme rozřazeni do kategorií.

Celá soutěž byla zahájena tím, že Salám 3x bouchl do pánvičky a my jsme na každé bouchnutí řekli “ham”. Od této chvíle nám běžely tři hodiny k přípravě pokrmů. Naše menu se skládalo z předkrmu (obalované třešnickové mozzarellky s humusem a karamelizovanou cibulkou), hlavního chodu (hovězí nudličky na wok pánvi se zeleninou, citrónovou trávou a nudlemi), dezertu (banánové palačinky polévané javorovým sirupem, zdobené čerstvým banánem a posypané ořechy), nápoj (pečený čaj). Během přípravy nás naše porota 2x kontrolovala za úklid pracovní plochy.

Po dokončení jsme si zavolali porotu, aby naše jídla ochutnala a zhodnotila. Poté jsme vše uklidili a zamaskovali ohniště tak, aby nebylo poznat, že tam nějaké bylo, což bylo také hodnoceno. Po celém úklidu byl slavnostní a ukončující nástup s vyhodnocením. Skončili jsme na prvním místě v kategorii dospělí!



Byla to skvělá akce, kterou jsme si užili a doufáme, že nás příští rok pojede víc!

(Bebina)

VLCI SE ROZMNOŽILI

Na česko-rakouském pomezí na jihu Třeboňska byl potvrzen výskyt vlků na začátku března 2018. Odborníci podle pobytových stop, stržených hospodářských i volně žijících zvířat a fotografií z fotopastí zjistili, že se tu pohybuje vlčí pár. V průběhu léta pak fotopasti zaznamenaly čtyři až pět vlčat. Znamená to, že vlčí smečka se na Třeboňsku etablovala (to znamená usídlila). Vlci se do České republiky vracejí po mnoha desetiletích. Jsou dobří lovci a mohou tak pomáhat regulovat přemnožené velké kopytníky, jako jsou srnci, jeleni a prasata divoká, kteří způsobují značné škody zemědělcům i lesníkům. Je ale nyní

nově potřeba s jejich přítomností počítat a přizpůsobit jí způsob chovu a zabezpečení hospodářských zvířat.



To, odkud vlci na Třeboňsko přišli, nyní zkoumají vědci z Univerzity Karlovy a České zemědělské univerzity, kteří vzorky trusu geneticky analyzují. Zatím potvrdili, že jeden vlk pochází ze středoevropské nížinné populace. Další vzorky trusu a srsti teprve budou genetické analýze podrobeny. Mohou přinést informace o původu druhého jedince z rodičovského páru.

Proto, že se vlci v naší krajině začínají objevovat, připravila Agentura ochrany přírody a krajiny takzvaný Program péče. Ten nastaví koncepční přístup k ochraně této velké šelmy, soustředí se na to, jak mají chovatelé hospodářských zvířat svá stáda chránit a s jakou pomocí státu, ať již jde o podporu zabezpečení stád nebo výši náhrady škod, mohou počítat. Stanoví také postup v případech, kdy se vlci chovají nestandardně. Návrh programu péče byl projednán s různými zájmovými skupinami, například s Českomoravskou mysliveckou jednotou či svazy chovatelů, nyní jej připomínkuje Ministerstvo životního prostředí.

„Pro naši krajinu jsou potřeba jak hospodářská zvířata, která ji pomáhají udržovat, tak vlci, jako vrcholoví predátoři. Jejich kořistí jsou totiž především velcí kopytníci, kteří způsobují citelné škody lesníkům i zemědělcům. Stát chovatelům hradí škody, které vlci na hospodářských zvířatech mohou způsobit, a zároveň poskytuje dotace na zabezpečení stád. Chovatele informujeme a pro starosty obcí v únoru k tomuto tématu chystáme seminář. Zároveň jsme vděční za informace o pozorování vlků od veřejnosti, které se k nám dostanou,“ vysvětluje Jiří Neudert z Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, zoolog Správy CHKO Třeboňsko.

„Potvrzení vlčí smečky na Třeboňsku je v souladu se středoevropským trendem, kdy se do Čech, ale také do Dánska, Nizozemí nebo Belgie, rozšiřují vlci především z Německa a západního Polska. V jižních Čechách jsou potvrzená teritoria vlků také v Novohradských horách a na Šumavě,“ komentuje situaci Miroslav Kutal, vedoucí programu Šelmy v Hnutí DUHA a akademický pracovník Ústavu ekologie lesa na Mendelově univerzitě v Brně.

(Vlčice)

Zdroj: selmy.cz

GYDÁVÁME KNIHU: TAK TOMU BYLO

JE TO TADY! Na podzim vyjde kniha o Zátocce pláňat a našich třech oddílech (Poutníci, Tuláci Malešice, Tuláci Karlín). Velká, barevná se spousty fotek a nových informací, které jsme vypátrali (třeba fotky Zátoky bez srubu, co se v Keblově nacházelo ve středověku, co byl zač původní oddíl Poutníci...).

4 roky práce...!

Právě jsme dopsali knihu týkající se námi milované louky uprostřed lesů zvané Zátoka Pláňat. Máte možnost si ji objednat.

Kniha bude plná velkých fotografií starých i současných, vytažených z dávno zapomenutých (a dnes již bohužel i vyhozených) kronik i ze soukromých fotoalb zakladatelů srubu.

V historii místa jsme se dopátrali až do středověku. Víte, že na místě louky stál rybník či že v blízkém lese se nacházely cihelny? Kdo louku poprvé zapůjčil táborům a kolik to stálo? A co se na louce staví v současnosti?

Zabývali jsme se také historií tří oddílů Tuláci Malešice, Tuláci Karlín a Poutníci. Pátráním jsme se dostali až do osmdesátých let a zjistili jsme, více o původním oddíle Poutníci, ze kterého odešla Jana Klimentová a založila Tuláky.

Zjistili jsme, proč se přestalo jezdit na Tolštejn. Víme, co se dělo na první schůzce Karlína pod vedením Vaška. A nakonec jsme i vyštourali, jak probíhal první tábor Poutníků. Chcete to vědět také?

CENA: Bude se odvíjet od nákladu, ale nepřesáhne 500 korun.

JAK OBJEDNAT KNIHU: stačí co nejdříve (do 31. 8., to je fakt nejzazší termín a budeme odesílat poptávku do tiskárny) napsat e-mail: turek.matej@gmail.com

Pokud máte jakékoliv dotazy, neváhejte se zeptat.

Tak tomu bylo...

Tuláci Malešice, Tuláci Karlín, Poutníci

&

Zátoka pláňat od středověku do současnosti



- * 120 stran s velkými fotografiemi (A4)
- * detailní historie tří oddílů
- * zajímavosti z okolí Zátoky
- * co se dělo v Zátocce pláňat před námi

POZOR: dotisk se neplánuje, kniha vyjde jen jednou.

CENA: 400 - 500 Kč dle celkového počtu výtisků

JAK OBJEDNAT: dejte vědět svým vedoucím



O ČEM SE MIMO JINÉ DOČTETE:

"Na tábor na Tolštejně poprvé a snad naposledy někdo počítal hygienu: "Dobrý den já jsem z hygienické stanice. Jdu na udání, že se tu koná tábor, který se vymyká normálu.

Na doporučení Michala Vítouše do oddílu v roce 1991 přišel Václav Maňas a ve svých 18 letech se stal hlavním vedoucím místo Jany Klimentové.

Poutnický Top Gear je recesistický „závod“ či spíše cesta do Zátoky pláňat. Již byly vyzkoušeny kolečkové brusle, vlastní nohy, invalidní vozík, koloběžka, elektrokolo, horské kolo, nákupní vozík, longboard, vlak.

První návštěva Zátoky pláňat proběhla Jarkou Páovou a Ladislavem Ostřížem Hudcem v roce 1975. Místo tehdejší vedoucí uchwátilo natolik, že se rozhodli postavit zde tábor. Majitel louky měl podnikatelské plány v podobě kempu u vodní hladiny, což vzhledem k ochraně vodního zdroje nebylo možné.

UKÁZKY Z KNIHY



Jeden z prvních táborů v Zátoce | 85. PS Špíka, 1976



Obec Klobouk | 1986



V je vlajka na státní, táje v dešti, obje o táru



Boje s blátem jsou oblíbenou kratochvílí v dešti



Břízy před srubem byly malé, stany tvořily náměstí, na louce byla fotbalové hřiště

První dětské členové navštívili Zátočku pláňat na výpravě ve dnech 8. – 9. 5. 1976, kdy dle zápisů z Lišácké kroniky (jeden z oddílů 85. PS Špíka) vytahovali hřebíky z prken, které se následně použily na stavbu srubu. Na posilněnou přivezl Jiří Pytlák Přihoda svým gazem basu limonád.

V téže roce proběhlo budování srubu, který se stihl dokončit do té míry, aby mohl být použit. Předcházející historicky první turnus letního tábora v Zátoce pláňat, jehož hlavním vedoucím byl Antonín Unger, druhý turnus vedla jako hlavní vedoucí Jarka Pávová.

Na konci tábora 1997 se někteří členové, obléčení do táborových kostýmů, dostavili do Průhonice na avšahu dítě (již 3. taláček).

V říjnu vznikla družinka menších dětí zvaná Pláňata. Schůzky probíhaly v úterý a první celoroční hrou pouze pro mladší byl Právek. Následující léta byl na tábore věnován týden pouze Pláňatům a těm, kdo se o ně starali.

Dá se říci, že se uzavírá kruh – historie se opakuje, stejně jako před lety zbývali Truskáci, kteří se začali starat o mládež – dnešní dospívající, pou oni v těch svých rolních dnech směřem k Pláňatům. A přece to není totéž. Je to úplně jiná věc než kruh, spirála, která došla do stejného bodu, ale o patro výš. Těch, co vydrželi, je daleko víc a o své role u malých dětí museli bojovat. Snad o to víc si budou vážit této práce, kterou nemohou získat hmotné statky, ale lásku dětí, jež se zájmovými penězi vyžít nedá. Když se teď, v říjnu 1998, dívám na právek před tabáku do našeho městečká uplynulý tábor, vidím jej jako tábor nejoblíbenější pro všech stránkách, jako velkou zkušenost pro všechny.

Michal Vitoš, Tulácký Senatník č. 16

Po roce oddělení činnosti se opět spojila činnost mladších i starších dětí z důvodu odchodu velké části vedoucích. Do oddílů přišla třetí generace dětí, která již nebyla věkové homogenní. Do té doby se vždy nabraly děti z prvních tříd a s nimi se pracovalo do konce základní školy. Oddíl se

Starý srub

Děhem své existence byl několikrát vykraden, jelikož jeho okénka nebyly bytelné (největší otvor vzniknul při přes dlehu, nacházející se v místě dnešní moudroky). Výměra srubu byla o něco menší než dnešní. Neexistovala terasa ani samostatná místnost jako sklad potravin. Naopak zde byly místnosti zvaně ošetřovna (v místě dnešního sportáka) a Marta (v místě dnešní části kuchyně zvané kancelář). Při jeho bourání bylo nalezeno mezi stěnami spousta nápisů. Mezi nimi i malůvka člověka s nápisem „Já major Unger“.

ni, kteří se

n.

on, tábor
ni mladý.



Na začátku prázdnin byly vydány nové Dovednosti – představení Základní oddílové zkušky (ZÓZ) o deseti bodech. Sice existovaly již dřív, ale pouze jako jedna stránka o čtyřech úkolech, z nichž přepaleni provázku lidé stejné plnili až ke konci ZÓZ. Také se zavedla odměna za splnění Dovednosti a tou je oddílové tričko.

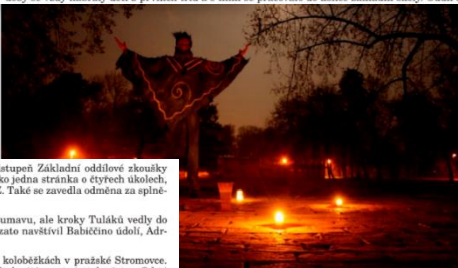
První červenecový týden se nejezo po sedmácti letech na Šumavu, ale kroky Tuláckí vedly do Českého ráje. Od té doby se oddíl na Šumavu nevrátil, ale zato navštívil Babičino údolí, Adršpach či Želčské hory.

V roce 2012 se Tuláci poprvé účastnili závodu 24 hodin na koloběžkách v pražské Stromové. Společně s oddílem Skasava vytvořili stáj Wemena. Skončili desátí z patnácti družstev. Od té doby jezdí v květnu na koloběžky pravidelně a v soutěsnosti tvoří více než polovinu stáje.



Závod 24 hodin na koloběžce se jzdí za každého počasí | 2014

Poslední týden prázdnin se novopčení praktikanti zúčastnili kurzu pro budoucí vedoucí Výzva 2012, který se konal v Zátoce pláňat. Setkali se s vrstevníky z oddílů Prahy, Olomouce a Jaroměře, dozvěděli se něco z metody či pedagogiky a i si zahráli pár her. První den akce jedu skupinku zastavila policie při odchodu z nedokončených mostů D1 nad přehradou Svěhov.



s oddílem Sáry na mistovce Majá | 2013

na popud Ondřeje Opitáka Turka a Libuše Bláti Latrové i spolupráce s Domem Úm probíhlo dlouhé hledání a stávkovnické oběti a v neprospěch šílené vypadající situací 20 °C pod mostem přišla Jaroslava Tesáříková s objektem 189 (tehdy č. ev. 63).

uňky byly pronajímány k různým účelům – od kancelář, jebny, které blánsitou hradbou zpestrovaly poslední půlhodových vedoucích. Klubovna bylo třeba rekonstruovat, i když ovu klubovnu oddíl získal až o dva roky později.

ni veřejnou akci. Připojili se na Veletřích kroužků, kde přá-poutnické vlajka se dostala dokonce v živém přenosu do oul. Drahou velkou vedoucí akcí, která stojí za povšimnu-u. V Heraldových sudech vedoucí i děti měli pro veřejnost /obrovského obraza vytvořeného tak, že návštěvníci házeli ímo na plátno.

a s Tuláky z Malešic Sraz oddílů v Zátoce Pláňat. Jednalo ísl v duchu získávání léku na šířící se infekci. V roce 2018 ís oddílů pro 150 lidí s tématem Erbenovy Kytice, nebyl. V dobách 1981–1983 se zde pořádaly srazy pionýr-ust oddílu na 200–300 lidí.

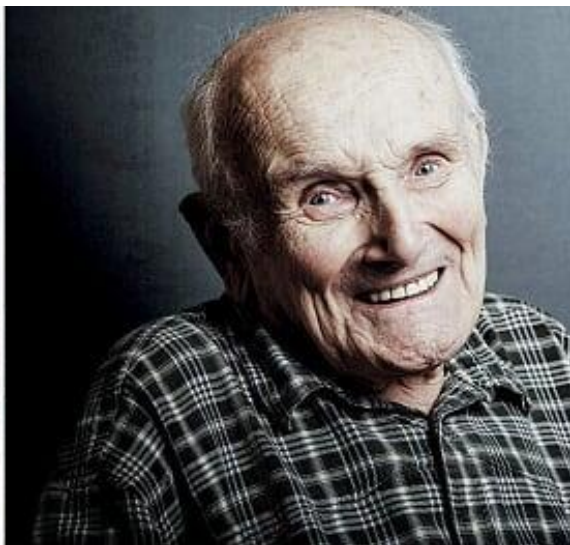
Kydání hnoje, kde se vedoucí sedli mimo Prahu a probíhla o dalším směřování oddílů v krátkodobém i dlouhodobém cí v tandavěské skautské základně Modrá hvězda rekord radě – 21 hodin.

JINDRA HOJER JE FRAJER

Světlo vašim krokům Poutníci! Rozhodla jsem se svůj první příspěvek do Škrpálu věnovat chemiku, pedagogu, spisovateli a skautovi Ing. Jindřichu Hojerovi, CSc. Že vám jeho jméno někoho připomíná? Pokud hádáte Jindru Hojera, jednu z hlavních postav Rychlých šípů, tak jste trefili hřebík na hlavičku. Pan docent totiž jako dítě propůjčil své jméno jednomu z hrdinů nejpopulárnějšího dětského komiksu u nás.

Jaroslav Foglar chtěl v roce 1938 pro postavy vznikajícího komiksu **Rychlé šípy** získat reálné předlohy. Oslovil proto členy svého skautského oddílu. Na oslovení ohledně komiksové role vzpomíná Jindřich Hojer takto: „*Přišel za mnou Jestřáb a povídá: Jindro, já bych potřeboval tvoje jméno do seriálu. Neboj se, ta postava ti ostudu dělat nebude.*“

Skutečný Jindřich Hojer se narodil 30. července 1924 v Praze. Hojerovým dva starší potomci zemřeli krátce po porodu, Jindřich tak vyrůstal jako jedináček a rodiče se o něj hodně báli. Mladý



Jindřich navštěvoval obecnou školu v Holešovicích a následně nastoupil na Akademické gymnázium Na Příkopě, odkud se znal s Václavem Černým, pozdějším profesorem na ČVUT a nerozlučným skautským

kamarádem (a volnou předlohou pro Červenáčka). Právě on ho přivedl do 2. pražského skautského oddílu, který vedl Jaroslav „Jestřáb“ Foglar. Pět let, které mohl v oddílu strávit, patřilo k jeho nejoblíbenějším a o skautingu tvrdí, že z něho „udělal pořádného kluka“.

Jindřich Hojer odmaturoval roku 1943 a předvolání na totální nasazení (při odklizení trosek Hamburku) se vyhnul šťastně tím, že nastoupil do Spolku pro chemickou a hutní výrobu v Rybitví. V roce 1945, po znovutevření českých vysokých škol, mohl začít studovat během zaměstnání chemii v Praze. Období komunistického režimu považuje za „čtyřicet let ztraceného života“. V tomto období se stále věnoval chemii a ve volném čase sportům (zejména cyklistice, volejbalu, basketbalu a lehké atletice), k jeho oblíbeným činnostem patřilo i horolezectví - Tatry například navštívil 23x. V roce 1969 získal kandidaturu a začal přednášet na pardubické univerzitě. Zaměstnán byl v Ústavu organických syntéz, pracoval zde dlouhých 43 let.

S Jaroslavem Foglarem obnovil kontakty v roce 1986, po Foglarově smrti v roce 2002 dali dohromady s přítelem Václavem Černým upomínkový sborník **Jestřábe, díky** a další vzpomínkovou knihu chystá k vydání na příští rok. Po odchodu do důchodu se přestěhoval do Kosmonos a zůstal i přese všechny peripetie celoživotním optimistou. V současnosti žije v domově pro seniory Dubina v Pardubicích.

A právě zde ho v květnu navštívil a natočil s ním inspirativní reportáž David Vondráček z Reportérů ČT, což je investigativní publicistický pořad České televize. Vřele tuhle reportáž a vůbec celý pořad doporučuji, dá se zpětně zhlédnout např. v iVysílání. Ač již devadesátník, panu Hojerovi to myslelo jako za mlada, byl vtipný a v rukávu měl plno zábavných historek. Na závěr reportáže pak představil svou novou knihu **Záhadné hlavolamy pro chytré hlavičky**.

Knížka, kterou provází kreslený Jindra Hojer, je plná logických a matematických úloh a má za cíl zábavnou formou naučit čtenáře logicky myslet. Jindřich Hojer píše: „*Jak uvádí maďarsko-americký matematik George Pólya, i řešení matematických a logických problémů je umění praktické, kterému se učíme stejně tak jako*



například plavat, lyžovat anebo chodit, tím že danou činnost vykonáváme a zkusíme. Námítka, že na výuku logického myšlení je dostatek času až v pozdějším věku neobstojí. Stejně bychom mohli scestně tvrdit, že na učení se chodit, plavat atd. je dost času v pozdějším věku. Ale s jejich učením se začíná prakticky po narození. Začněme tedy s učením se logickému uvažování včas! Mezi logikou a matematikou platí, že jedna bez druhé nemůže být.“ Každá kapitola obsahuje popis a návod, jak hlavolam řešit a řadu cvičných příkladů. A já už se nemůžu dočkat, až si na některé z našich schůzek jeho hlavolamy zkusíme, protože si tuhle knížku hodlám určitě pořídit 😊

(Pěnkava)

Zdroj: https://cs.wikipedia.org/wiki/Jindra_Hojer
<https://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1142743803-reporterict/219452801240019/obsah/699025-jindra-hojer>
<https://www.databazeknih.cz/knihy/zahadne-hlavolamy-pro-chytre-hlavicky-411159>

CHVILKA UMĚNÍ



1. shih-tzu



1. jezevčík



2. shit-zu

2. nenízevčík



1. deerhound



2. beerhound



N 2179

1. ohař



1. bišonek



2. ohoř



2. trišonek



N 2179

N 2179

(Pajdák)

POUTNICKÝ KVÍZ

Získej až dva Měňáky!

- 1) Jak říkáme místu, kam se jezdí na tábor?
- 2) Jak se jmenují jménem a příjmením tito vedoucí:
 - Štávina
 - Brňák
 - Vlčice
 - Opičák
- 3) Jaká je nová adresa webu?
- 4) Jak se jmenuje Bary pes?
- 5) Jaké je Bláti nejoblíbenější zvíře?
- 6) Kdo vymyslel oddílovou abecedu?
- 7) Jak se říká skupině lidí, co splnili ZOZ?
- 8) Kolik máme nyní Rádců?
- 9) Jak se jmenuje letošní tábor?
- 10) Jaké je adresa naší klubovny?
- 11) Kolik let oddíl funguje?
- 12) Kdo jsou nyní hlavní vedoucí?
- 13) Jaká je minimální věková hranice pro možný vstup do Seniorů?
- 14) Jak zní náš pokřik při závodu 24 hodin na koloběžce?
- 15) Jak se jmenovala v Holubinkách majitelka casina?

Odpovědi odevzdávejte Vlčici.

NOVINÁŘ JAN PALIČKA PŘIPOMNĚL VÝROČÍ UMUČENÍ KNĚZE TOUFARA

14. července je to letos už 117 let, co se narodil Josef Toufar, kterého asi netřeba představovat. Pan farář Toufar by se 117 let nejspíše nedožil, ale třeba pád komunismu by ve svých 87 letech ještě zažít mohl. Nebýt teda toho, že ho oni lidumilní komunisté ve 48 letech brutálně umučili k smrti, že ano...

Tím, kdo nevinného kněze bestiálně zprovdil ze světa byl Ladislav Mácha. Původním povoláním automechanik a komunista tělem i duší se díky oddanosti myšlenkám KSČ se hned jak to šlo stal členem StB, kde to díky své brutalitě dotáhl velmi záhy na hlavního vyšetřovatele velícího šestičlenné skupiny, která měla za úkol prověřovat činnost krajských buněk StB, takže taková prototypní svině se vším všudy.

Koncem ledna dostal tehdy jen sedmadvacetiletý Mácha důležitější úkol, než jen běžnou šikanu krajských udavačů, konkrétně vynutit z tehdy již zatčeného Josefa Toufara přiznání o zinscenování tzv. číhošťského zázraku s cílem poškodit zájmy strany. Urostlý Mácha si vzal bezbranného faráře do parády na nechvalně proslulém 3. oddělení valdické věznice, kde ještě pár let předtím mučilo a vraždilo vězně Gestapo. A upřímně řečeno, kdyby Mácha za války vyměnil srp a kladivo za hákový kříž, tak ani u toho Gestpa by se neztratil.

Toufarův případ ostře sledovaly nejen špičky StB, ale i členové ÚV KSČ, členové vlády a sám rudý šmejdi č. 1 - dělnický prezident Klement Gottwald, který osobně přislíbil Máchovi za to, že rychle z Toufara vymlátí přiznání, povýšení v řadách StB i osobní ocenění. Jenže Toufar, který neměl co přiznávat, protože vše byl klasický vylhaný komunistický konstrukt a smyšlenka určená k diskreditaci církve, kterou komunisté nenáviděli a nenávidí, protože jediná víra je přeci víra v rudé lepší zítřky, kdy se všichni mají stejně špatně, až teda pochopitelně na soudruhy u kormidla. A to dohnalo Máchu téměř k šílenství, ztratil během mučení veškeré zábrany a rozhodl se z Josefa Toufara doslova vymlátit život. Když konečně po mnoha dnech neskutečných útrap umírajícího kněze převezli do nemocnice, záhy zemřel, jelikož už byl ve stavu, kdy mu nebylo nijak pomoci. Lékaři tehdy museli zamlčet očividné mučení a jako příčinu

Toufarova úmrtí napsat prasklý žaludeční vřed. Který nejspíše vyvolalo to, že ho Mácha kromě jiného nutil pít kyselinu.

A co se s vraždícím monstrem Ladislavem Máchou stalo? Za umučení Josefa Toufara byl nejprve potrestán jen stranickou důtkou, a to ani tak ne proto, že faráře zavraždil, ale proto, že se mu z něj nepodařilo ani přes všechno bití a pouštění elektrického proudu do těla vynutit to, co požadovalo stranické zadání. Následně se Máchu pokoušeli odsoudit v roce 1968, ale tam socialistický soud shledal, že jeho činy jsou promlčené. Nakonec byl odsouzen až v roce 1999 a odseděl si jeden rok. K soudu se vždy teatrálně šoural o berlích, které jinak nepotřeboval a choval se, jak by se od podobného člověka dalo čekat - jako zlý a nerudný arogantní dědek bez náznaku pocitu viny. Sám sebe označoval za strážce socialismu před kriminálníkem Toufarem. A jedině čeho litoval byl vyhazov z StB pro používání nezákonných metod a následnou "persekuci" jak on sám nazýval udělení titulů JUDr. a RSDr. jen tak za nic a instalaci jako podnikového právníka postupně do Technoexportu, Strojexportu, na ministerstvo lesního a vodního hospodářství a na Úřad důchodového zabezpečení.

O charakteru Ladislava Máchy svědčí mimo to, že neměl žádné přátele a lidi kolem sebe vždy jen nesnášel s výjimkou jednoho souseda, kterému platil horentní sumy za to, že mu dělal šoféra a vozil ho po nákupech a do Prahy a zpět, i to, jak zacházel se svou životní družkou. Ženě jako právník se stranickými konexemi pomohl a ona si ho z vděku nastěhovala k sobě domů, kde mu posluhovala, vařila, opečovávala ho a táhla ze svých peněz celou domácnost, na což jí on s několiknásobným platem přispíval hezkých komunistických nula Kčs. Poté, co tato vykořisťovaná nebožačka zemřela, odstěhoval se z Českých Budějovic zpět do rodné Višňové, která si pod názvem Třešňová zahrála v seriálu Chalupáři, kde Evžen Huml nejspíš ani netušil, že má v chalupě vraždící bolševický orchestrión jménem Mácha. Tam žil až do loňského podzimu, kdy se v 95 letech konečně odebral do pekla.

Nezapomínejme nejen na oběti komunistických zvěrstev jako byl Josef Toufar, ale ani na jejich vrahy jako Ladislav Mácha. Budiž nám jejich osudy varováním, protože i dnes mezi námi žijí jako obyčejní lidé se tvářící zrůdy, které kdyby dostaly příležitost chovat se jako Mácha, Vaš a jim podobní, tak ji čapnou za pačesy.



Ondřej Opicakuz Turek Díky za tohle připomenutí. Minulý rok jsme spolu se staršími dětmi v Oddíl Poutníci šli během tábora na puťák. Během putování bylo několik zastavení, u kterých jsme postupně odhalovali příběh p. **Toufára**. Velice silné bylo zastavení v Čihošti, kde nám paní Lebedová, jedna ze 2 posledních pamětnic odevmkla kostelíček a ukazovala co a jak bylo a byprávěla, jak to zahýbalo s životem vesnice, jak její bratr byl ve vězení, protože otec byl varhaníkem v tom kostele a znali se s tím farářem velmi dobře.

Je opravdu nutné tyto historické události předávat dál.

Během zastavení každý z účastníků puťáku měl možnost zaznamenat si, co se dělo. Někdó bodově, někdo myšlenkovou mapu, někdo komiks... Díky takovým osobním prožitkům si to budeme jistě pamatovat a budeme k tomu mít hlubší vztah. Už to nebude jen něco vzdáleného. Stejně tak určitě ne díky úžasnému osobnímu setkání s paní Lebedovou. Dodnes mám před očima devadesátiletou stařenku, ze které ale číší obrovská životní síla. Vyprávěla nám a u toho se jí třáslý ruce. Podepírala se starou dřevěnou holi a v očích měla i po těch letech slzy. I po takové době to bylo a je živé. Když jsem pak před 30 lidmi z řad dětí i rodičů vyprávěl, co s dětmi jako oddíl děláme a došlo na tento příběh, rozbrečel jsem se a nebyl jsem pár minut schopen dostat ze sebe slovo....

To se mi líbí · Odpovědět · (3 d) 109



Vladena Katka Škorvagová Ondřej Opicakuz Turek, děkujem.



To se mi líbí · Odpovědět · Zobrazit překlad · (2 d) 1



Jana Hájková Ondřej Opicakuz Turek velké díky a respekt za to, co pro děti děláte! Víc takových vedoucích 🍀

To se mi líbí · Odpovědět · (2 d) 4



Filip Hampl Ondřej Opicakuz Turek - to je moc dobře, že s osudem mučedníka Toufara seznamujete i mladou generaci. 🙌

To se mi líbí · Odpovědět · (2 d) 3



Napište odpověď...



Pavel Novotný Tos napsal dobře, kamaráde. Letos jsme ve spolupráci s uliční komisí MHMP konečně pro Prahu získali do Reporyjí **Toufá**rovu ulici. Trvalo to praze dlouho, ale povedlo se.

To se mi líbí · Odpovědět · (3 d) 477

↳ 17 odpovědí



Kázání Josefa Toufara v obci Čihošť



Ondřej Opicakuz Turek



To se mi líbí · Odpovědět · (3 d) 4



Karma Lathé Ondřej Opicakuz Turek wow

To se mi líbí · Odpovědět · (3 d) 2



Gábina Šťastná respekt! 1

To se mi líbí · Odpovědět · (3 d)



Eva Dycková Ondřej Opicakuz Turek Wow, great job! 🙌🙌🙌

To se mi líbí · Odpovědět · (3 d) 2



Ondřej Opicakuz Turek Nezapomenutelný silný zážitek!



ZÁCHODOVÝ ZÁŽITEK

Matěj a Vlčice dostali k narozeninám výlet jako překvapení a mohli si každý k sobě vybrat jednoho člověka, a tak jsme se já (Bebina), Matěj, Vlčice a Vačice vydali vstříc dobrodružství. Od Bláti a Opičáka jsme dostali balíček, který jsme si měli nechat na později. Nasedli jsme do vlaku a nevěděli, kam vlastně jedeme. Naváděl nás Opičák pomocí indicií přes sms. Dorazili jsme do Meziměstí, což je kousek od polských hranic a přišla nám esemeska, na jakou adresu se máme vydat, a že máme najít pana Svobodu. Mysleli jsme si, jak jednoduché ho bude najít, ale opak se stal pravdou. Hledali jsme ho v knihovně, v restauraci, v solné jeskyni v posilovně, u kanceláří, u lezecké stěny, na střelnici... Zkrátka všude, kde to jen šlo. Když už to trvalo opravdu dlouho, napsali jsme Opopi. Ten nás poslal do restaurace, ať se zeptáme tam. Už jsme tam sice jednou byli, ale tak zkusili jsme to znovu. Všichni nám tvrdili, že nic neví, a tak jsme ještě různě pohledávali. Stále se nedařilo, a proto jsme se rozhodli Opopi ještě jednou napsat. Poslal nás znovu do restaurace s tím, že máme říct heslo „zážitky záchody“. No, pana Svobodu jsme sice nenašli, ale díky tomuhle heslu jsme po dlouhém hledání zjistili, co nás čeká. Přišla pro nás paní, dala nám obleky, kyblíky, hadry a rukavice. Odvedla nás k záchodům a řekla nám, ať je vyčistíme. Nejprve jsme si mysleli, že je to jen sranda, když jsme do Meziměstí jeli přes čtyři hodiny, ale ono ne, bylo to tak, jak píšu. Takže jsme jim tam vyčistili záchody, poděkovali a rozloučili se. A protože jsme měli ještě dost času, vydali jsme se k polským hranicím a na pár metrů do Polska, kde jsme si dali sváču. Potom jsme se vrátili na nádraží a jeli vlakem zpátky do Prahy. Byl to super zážitek!

(Be-

bina)

ZAJÍMAVOSTI O ZVÍŘATECH

- Cvrček má uši pod koleny.
- Ve skutečnosti netušíme, jakou barvu měli dinosauři. Filmaři si prostě vymýšlí, nic jiného jim ani nezbývá
- Váha veškerého hmyzu na zemi je větší než váha všech ostatních živých tvorů dohromady.
- Žížala má 5 srdcí. Když je přetržena za tlustým páskem uprostřed těla, přežije. Zbytek doroste, jako by se nechumelilo.

- Kráva při žvýkání pohne čelistí 40000x denně. A dávají více mléka při poslechu hudby.
- Orel má na sobě průměrně 7000 pírek.
- Sloní zub váží 4 kilogramy.

Zdroj: <http://michal.skrabalek.cz/nazory/300-zajimavosti-o-lidech-prirode-a-vesmiru>



Brňák má ve Vídni obchod! (Pajdák)

NĚJVĚTŠÍ JEŽEK

Muzeum rekordů má velkou radost: Na památku Jaroslava Foglara a jeho legendárního komiksu jsme před lety za zahradu expozice Zlaté české ručičky zasadili strom ginkgo. Myšlenka vzdát poctu Rychlým šípům se natolik zalíbila řediteli učiliště z Horního Slavkova Petru Čavojskému, že se svými žáky vyrobil obří hlavolam Ježek v kleci a přivezl nám ho do Pelhřimova. Jak známo, o tento kultovní předmět, nezbytný při volbě Velkého Vonta, bojovali statečné Rychlé šípy nejen s Uctíváči ginkga, ale s celými Stínadly. A letos k nám přicestoval pan Milan Teslevič, abychom mu zaevidovali sbírku 340



portrétů pana Foglara. „Nejmladší“, malovaný podle fotografie, pochází z doby, kdy byly Jestřábovi 4 roky, „nejstarší“ byl pořízen týden před jeho smrtí. Jsme rádi, že ideály, které uznával a propagoval, jsou stále živé. A přejeme vám (i sobě), aby záludné Bratrstvo kočičí pracky, které se snaží ovládnout naši zemi, šlo už konečně do háje! Máte-li čas, plantážníci, přijďte se za námi podívat - máme otevřeno

každý den od 9 do 17 hodin a těšíme se na vás.

(Pajdák)

Zdroj: www.muzeumrekorduakuriozit.cz

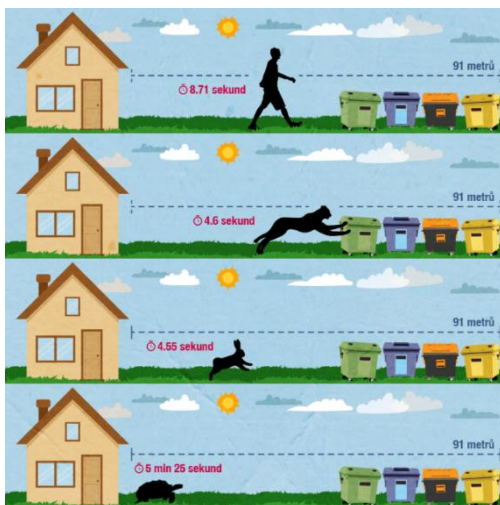
POZNÁŠ ČESKÉ LITERÁRNÍ DÍLO?



Odpovědi najdeš na straně 47.



Zdroj: FB Akademie věd České republiky



Zdroj: FB Má to smysl, třídím odpad!

ORION - MODRÁ HVĚZDA

aneb byla jednou jedna továrna na čokoládu

Tak tedy byla jednou jedna továrna na čokoládu. A jmenovala se jako známé souhvězdí - Orion. Jezdil jsem kolem ní od dětství, nejprve autobusem, později tramvají, jejíž trať byla z Braníka protažená až do Modřan. Miloval jsem vůni vařené čokolády a stejně tak i zabalené poctivé stogramovky, Miloval jsem její chuť, která, aspoň pro mne, byla mimořádná. Značná část mého kapesného propadla ve prospěch Orionky, ale žádné z těch korun jsem nelitoval.

Zvláště kolem Vánoc voněl i obchod čokoládou, kde byl výběr různých příchutí. Tehdy - a už je to mnoho let - se jen na ty Vánoce objevila mléčná čokoláda od Orionky s jemnou příchutí vanilky. Z té se mi sbíhaly sliny a dělaly boule za ušima. Nikdy jsem se již s podobnou nesetkal.

Rostl jsem a svět kolem se měnil. A tak se jednoho dne stalo, že Orionku koupila firma Nestle. Modřanská čokoládovna stále vařila čokoládu, modrá hvězda Orion zůstala tím poznávacím znamením, ale jak čas běžel dál, přišla velká nečekaná změna. Firma Nestle se rozhodla že všechny továrny na čokoládu, které u nás koupila, a byly rozeseté po celé republice, přesune pod jednu střechu mimo Prahu. A tak se stalo, že byla jednoho dne ta modřanská Orionka zavřena, všechny pozemky prodány, většinou developerům, a dnes jen pamětníci vědí, jaké to bylo cítit vůni vařené čokolády. Čas poskočil. Místo papíru a hliníkové fólie se Orionka začala balit do plastu. Ještě i tehdy byla po rozbalení stále voňavá - až se mi nechce věřit, jak si tu vůni můžu tolik pamatovat...

Něco se stalo... a to něco bylo, že se čím dál více začaly čokolády v „normálních“ obchodech zbavovat té krásné vůně i chuti. Už bylo jedno, jakou značku jsem koupil, chuť i vůně byla podivně unifikovaná - stejná. Jako by všechny u nás běžně dostupné čokolády měly jednoho dodavatele, lišící se jen tvarem, obalem a trochu i chutí. Je snad nouze o kvalitní kakaové boby, mléko a další věci, co do čokolád patří? Dnešní generace vyrůstá na různých náhražkách a netýká se to týká jen čokolády.

Malý šok na závěr. Jsme u Vlčice na poradě a můj nos po letech ucítil poctivou čokoládovou VŮNI a dovedl mne až k nenápadným trubičkám v čokoládě. Žádná náhražka, ty boule za ušima byly zpět...

„Prosímtě, kde jsi to koupila? Tohle je úplná balada,“ říkám. To je záblesk naděje. A Vlčice na to: „To mi přivezl brácha z Austrálie...“

Ta stará dobrá Orionka zůstává v mé paměti. Ochutnal jsem všechny možné čokolády u nás běžně dostupné a pochopil, že je úplně jedno, v jaké zemi EU je to vyrobeno, dokonce i mimo EU. Velké nadnárodní řetězce dávají jistě přesná specifika, jakou chtějí surovinu/výrobek a takový se nakonec dostane k nám domů. Navíc se stále zmenšuje objem a poctivé stogramovky pomalu začínají mizet. Poslední změnu, co jsem zaznamenal, „prožila“ Slovenská čokoláda Figaro. Před pár měsíci poctivá, dnes již jen devadesátigramová.

Fandím Australanům
Světlo vašim krokům!
Michal - Vačice



KORBIČ DOKONČIL ZOZ!

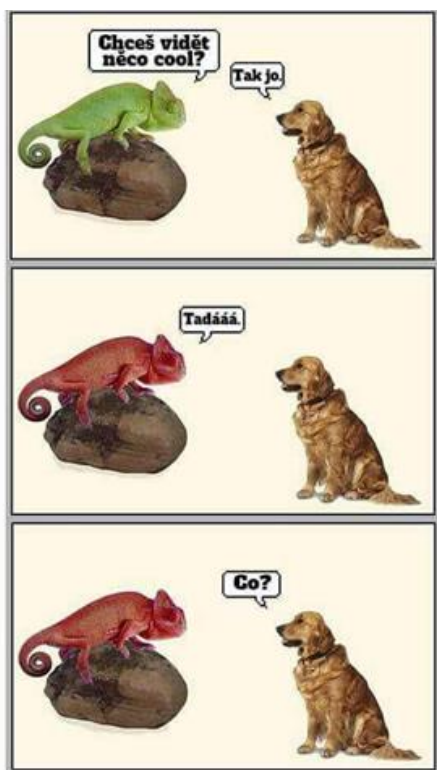
...a čeká ho tedy Tajný bod.





Štávina je
na hradě?

(Pajdák)



(Op)

Zdroj: A&F Animals

TAKOVÝ MALÝ ZÁZRAK SE STAL

Někdy stačí v životě velmi málo, aby se celý svět postavil naruby. Když jsem v jeden památný den (ani nevím kolikátého to bylo, termíny si nepamatuju od nepaměti) odcházel od školy Hostýnské, počítal jsem s tím, že už je to napořád, že se nevrátím a už se konečně budu věnovat tomu druhému koni, kterého jsem tolik let zanedbával. A stejně to dopadlo úplně jinak... Pokud máte pocit, že tohle už jste slyšeli, nebo četli, tak přeskočte pár odstavců a přečtěte si rovnou závěr.

Takže zpátky na stromy... Už jsem začal spřádat plány, oživovat dávné kontakty, už jsem založil další sešit (tak to kecám, už to nebyl sešit, ale soubor na počítači), a vrátil jsem se k rozpracovaným nápadům a vybíral z nich, do čeho se pustím a jaké nedokončené dílko ještě nechám chvíli obrůstat. Vysvětlení obrůstání: na jedné literární sešlosti už před mnoha lety sedíme, sami mladíci a jeden opravdový spisovatel a ten nám říká, jak to má s nápady. Že každý nápad má jako dlouhý kůl, který zarazí do pomyslného mořského dna a ten tam pak obrůstá korály a další mořskou havěť. A když uplyne nějaký čas, tak ten kůl vytáhne a podívá se, jestli je již dostatečně obrostlý, že se už dá nějak zpracovat, nebo ho tam ještě chvíli nechá. Že si to pamatuji dodnes, je důkaz toho, jak se mi ten příběh líbil.

A teď jsem v rukou měl ty své poznámky z těch dob a zvažoval, co s nimi. A tehdy, v nějakém časově neurčitým dnu jsem dostal TEN DOPIS. A skutečně se svět se mnou potočil. Nebylo to ještě přetočení o celý kruh a postavení všeho na hlavu. Ještě mi chvíli (na měsíce počítáno) trvalo, než jsem tam řekl své ano. Ale stalo se. Pár nadšenců se dalo dohromady a vsadili na to, že do toho půjdu. Začali jsme v Domě UM, první schůzka a nula dětí. U některých skepse, u jiných téměř beznaděje. U mne? Úsměv,

naděje, očekávání. Začali jsme od absolutní nuly. Neměli nic, než tu chuť do toho jít. Chvíli to trvalo, ale pak se přece jen ten náš nový oddíl s dávným jménem dávného oddílu začal pozvolna rozrůstat.

Největší překvapení byl odliv vedoucích od Tuláků směrem k nám. Až jsem z toho měl i obavy, protože kdo pak zůstane u nich? Měl jsem příliš hluboké kořeny. A musel jsem zapracovat v té době sám na sobě a z Tuláka se přetavit na Poutníka. První vlastní klubovna byla v Moskevské a hlavní hrací pole byl prostor mezi garážemi. Aniž bych si troufal v té

době srovnávat nás s Rychlými šípy, to prostředí mezi garážemi mi jejich příběhy připomnělo. Netušil jsem ani za mák, že uplyne nějaká doba a přes Stopy času, Rytíře, Kyrandii, Indiány a další hry se přeneseme až do Stídadel. Ale zázraky se někdy dějí.

Dalším místem našeho řádění se stala malá klubovna v Norské 16 a přilehlý park lidově zvaný Herold'ák. A aby těm překvapením nebyl konec, získali jsme i velký prostor a zvelebili ho - dnešní NKčko.

Přes všechny rozdíly mezi námi jsme stále tým, byť i ten doznal změn (už na počátku jsem to říkal - holt zkušenost z předešlých let). Ten náš oddíl „jede“, u mne s pocitem, že někdy až vysokou rychlostí, že nestačím ani sledovat, kde mi zase něco uniká. Ale jsem smířen s tím, že už mnohým nestačím jako dřív. Svě jsem si odsloužil a tak zase, v jiné době a v jiné hvězdné konstelaci, pokukuji po těch zaražených kulech a sem tam některý povytahuji.

Takže možná... „Kdo ví, co bude dál?“ (kdo přijde na to, odkud je ten citát v uvozovkách, má ode mne bludišťáka.

Díky za TEN DOPIS. Sice jsem nenapsal další povídky, sice už asi nenapišu tlusté novely, ani romány na pokračování. Ale díky za ten „prodloužený čas“, který jsem nečekal a on přišel, díky za to, že jste a že půjdete dál ve stopách času. To celé je jeden - dnes už větší - zázrak. Jak málo stačilo, aby se nikdy nestal. Stále mne to překvapuje a asi bude překvapovat napořád.

Světlo vašim krokům, Poutníci!

Váš Mobilix, Šéfix, Vačice, Brouk, Michal, Xargos...



ROZKOŠ VS. CTNOST

Na každé výpravě se věnujeme kartám ctností. Každé ráno po snídani vytáhneme jednu z nich a povídáme si o ní a celý den ji pak můžeme nacházet v běžných situacích během společně stráveného času. Možná tě, milý Poutníku, překvapí, že nejde o žádnou novinku. Možnost vybírat si mezi ctností a rozkoší měl již Hérakles, silák, řecký hrdina. Stala se mu taková příhoda. Potkal na své cestě dvě panny:

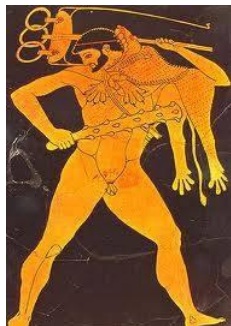
Nevíš, Hérakle, jaký život si vybrat? Vyvol si mě za průvodkyni. Znam nejpríjemnější cestu. Budeš jíst a pít, kolik budeš chtít, a jen nejlepší a nejvzácnější pochoutky. Nebude tě trápit žádná práce a žádná námaha a každý večer tě bude očekávat měkké lůžko. Cizí lidé budou pracovat a ty budeš užívat výsledků jejich píle.“ „Kdo jsi, že můžeš tolik slibovat?“ zeptal se překvapený Hérakles. „Říkají mi Rozkoš,“ odpověděla žena „a mám přátele na celém světě.“

Přistoupila bíle oblečená žena a řekla: „Nic z toho, co je dobré a co je hodno touhy, nedávají bohové lidem bez práce. Chceš-li sklízet, musíš nejdříve zasít. Chceš-li vyniknout, musíš pracovat víc než ti ostatní a odepřít si to, co si oni neodpírají. Zvolíš-li si mne, neslibuji ti lehkou cestu. Říkají mi Ctnost“. „Nestydíš se nabízet práci a námahu?“ posmívala se Rozkoš Ctnosti. „Půjdeš-li za Rozkoší,“ řekla Héraklovi Ctnost, „budeš jíst bez hladu a pít bez žízně a nebudeš vědět, po čem bys měl toužit. Projdeš životem jako lenivý stín a nezanecháš po sobě nic, jen prázdný měch od vypitého vína. Rozhodneš-li se pro mne, vykonáš veliké dílo“. Postavy se rozplynuly. Hrdina neváhal ani chvíli, jakou cestu zvolit. Rozhodl se pro ctnost.

Zamysli se na chvíli, co ten příběh říká. A proč si Hérakles vybral tak, jak si vybral. Nejlépe však uděláš, když si o tom popovídáš se svým kamarádem, či vedoucím.

Na obrázku Hérakles →

Celá báj: <http://www.bursikova.es-tranky.cz/clanky/herakles.html>



MALÉ VĚTVIČKY NA PODPAL

Na skautském fóru na Facebooku jsem zahlédl zajímavou diskuzi. Jeden z diskutujících nadhodil téma: jak se vlastně říká takovým těm jemným větvičkám z jehličnanů, které sbíráme na podpal kamen, či táboráku? Diskutující v komentářích ukázali komunikační rozdíly po celé republice.

Chrastí, chrundí, čaprčí, chujoví, chroští, roští, chrampejští, prčí, klestí, rachotí, štěrchá, chrampejští, šáší, šoší, chvojí, chrunda, klistí, prčuí, chráčí, podpal, chráčí, chrampo, čurdí, šustí, chrochtí, četina, chrochro, chábí

OKÉNKO ZAJÍMAVOSTÍ

Zdroj: Fenomén Foglar (2007),
Prázdninová škola Lipnice



Vývěra minerálního pramene v Soosu

Pokud jste unesení krásou, kvalitou a rozlišením fotek nově objevených exoplanet, tak vás musím upozornit, že sledujete spodní strany pánviček na smažení.



Zdroj: esero.sciencein.cz

Odpovědi ze strany 38

- 1 - Proměna (Franz Kafka)
- 2 - Noc na karlštejně (Jaroslav Vrchlický)
- 3 - R. U. R. (Karel Čapek)
- 4 - Ostře sledované vlaky (Bohumil Hrabal)
- 5 - Kladivo na čarodějnice (Václav Kaplický)
- 6 - Opilé banány (Petr Šabach)
- 7 - Smrt krásných srnců (Ota Pavel)
- 8 - Báječná léta pod psa (Michal Viewegh)
- 9 - Kytice (Karel Jaromír Erben)
- 10 - Údolí včel (Vladimír Körner)

CO JSEM DĚLALA, KDYŽ...

Je to již několik měsíců, co jsem prožila tento skvělý a nezapomenutelný zážitek. Určitě spousta z Vás ví, že jsem milovnic zvířat. Kdybych měla dost peněz, tak mám svou ZOO. Bohužel tomu tak není, a tak jsem si aspoň přála super dárek, který jsem dostala od rodiny k narozeninám. Byla jsem na den ošetřovatelem v Liberecké zoo v úseku šelem.



Zprvu mne překvapil opravdu velký zápach. Počáteční smrad jsem překonala až asi po dvou hodinách. Viděla jsem kolik potravy je potřeba pro nakrmení 6 velkých koček. Vše probíhá bezkontaktně, takže vše sleduji pouze za sklem nebo mříží. Krom toho, že jsem čistila venkovní výběh pro bílé tigry, jsem kydala bobky a čistila vnitřní výběh pro lvi. Podívala

jsem se do výběhu Pandy červené, kde jsem je krmila bambusem a vejci, navštívila jsem pavilon s levharty a tvář v tvář jsem pohlédla velice ag-



resivnímu čínskému druhu. Byla jsem ve výběhu rysů, čistila výběh želvě jménem Bivoj a krmila surikaty červy. Jako zlatý hřeb dne jsem navštívila výběh s lachtaní rodinou. Vyzkoušela jsem si trénování lachtanů a za odměnu dostala hned několik mokrých, ale sladkých polibků. Byl to opravdu zážitky nabitý den, který mne naplnil pozitivní energií zase na hodně dlouhou dobu. Děkuji své rodině za tak krásný dárek!

(Bláťa)

NÁHLED DO ZÁKULISÍ

- Indicie k objevení nové celoroční hry byla vyslána. Uhodne někdo?
- 25. 9. se těšíme na setkání s rodiči a poté na Borcovku.
- Vontové nás vybědli ke schůzce. Celoroční hra Rychlé šipy skončila. V tomto si každý pojedena svou pěst. Družit se můžete, ale nebudeme to postrkovat my.
- Budeme dělat velký nábor dětí -ozveme se o pomoc.
- Máme rozplánovaný rok 2019/2020.

Časopis vydávají členové a přátelé dětského oddílu Poutníci.

Vydáno jakožto 43. publikace TON (Tajné oddílové nakladatelství).

Na tomto čísle spolupracovali: *Opičák, Bláta, Pajdák, Pěnkava, Vačice, Vlčice, Pytlák, Brňák, Bebina, Kulička, Tom, Adéla*

Přední obálka: *Opičák*

Kontakt:

oddilpoutnici@gmail.com, oddilpoutnici.cz

774 570 292 (Opičák)

Aktivity oddílu Poutníci podporují ochránci přírody z prostředků MŠMT a MHMP.
Více se o naší nadřazené složce dozvíte na www.emop.cz

Skautskou hájovnu Na Dědku zničil ve čtvrtek 4. července požár. Základna kompletně vyhořela. Spáleniště bude zapotřebí zbourat a základnu postavit znovu. Přispějte skautům na nové vybudování oblíbeného místa.



FANDÍM 
ROŽMITÁLSKÝM SKAUTŮM
Pomáhám obnovit hájovnu Na Dědku.
 www.nadedku.jdem.cz

TÁBOROVÁ HYMNA: RYCHLÉ ŠÍPY

Autor: Kulička + táta Tomáš

C
Nejlepší je Červenáček,
G
žádné trable nejsou háček,
Ami E
z ničeho nemá strach.



F
A pak je tu Rychlonožka,
C
hbitý, silný, ale lekne se i ježka,
G C
zbuďte po něm jenom prach.

C
Kdo nám zbývá? Jindra Hojer,
G
kamarád a velkej frajer,
Ami E
každému rád pomáhá.

F
I Jarka Metelka, co s nimi chodí,
C
umí na kole a zvládne to i s lodí,
G C
neskolí ho žádná námaha.

C
Mírek Dušín partu tmelí,
G
je chytrý, prostě skvělý,

Ami E
spolu s pejskem Bublínou
F G C
toulají se krajinou.

